

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417213098
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4417213098.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci účastníkov: navrhovateľ (bývalý manžel): P. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. G., V. XX/B, zastúpený Mgr. Danou Hankovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, M. R. Štefánika 3, proti oprávnenej (rozvedenej manželke): Q. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. G., Q. O. XX/A, zastúpená JUDr. Soňou Soboňovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 2, IČO: 50 364 511, o zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, o odvolaní oprávnenej rozvedenej manželky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. novembra 2018, č. k. 9Pc/17/2017-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 27. 11. 2017, č. k. 9Pc/17/2017-39, zrušil povinnosť navrhovateľa k oprávnenej platiť príspevok na výživu rozvedenej manželky mesačne vo výške 100 eur, naposledy určenej uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/131/2014-79, zo dňa 07. 12. 2015, počnúc od 01. 07. 2017. O trovách konania súd rozhodol tak, že navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Na odvolanie oprávnenej rozvedenej manželky voči výroku o náhrade trov konania Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5CoP/8/2018-53 zo dňa 31.8.2018 zrušil rozsudok zo dňa 27. 11. 2017, č. k. 9Pc/17/2017-39 v časti náhrady trov konania a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Následne súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania uznesením č. k. 9Pc/17/2017-69 zo dňa 8.11.2018 (napadnuté uznesenie) tak, že oprávnená je povinná zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady trov konania sumu 230,52 eura, na účet právnej zástupkyňi navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

4. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52, § 55 a § 57, § 58 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

5.1. V odôvodnení rozhodnutia s poukazom na viazanosť rozhodnutím odvolacieho súdu uviedol, že je dôvodné priznať navrhovateľovi trovy konania, nakoľko bol v konaní úspešný, oprávnená nepodala voči výroku I. rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9Pc/17/2017-39 odvolanie a v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť, teda týmto pádom navrhovateľovi sa zrušila povinnosť platiť oprávnenej príspevok na výživu rozvedenej manželky a pokiaľ bol v konaní zastúpený právnou zástupkyňou, ktorá

si pred rozhodnutím vo veci samej uplatnila nárok na náhradu trov konania, súd nevzhliadol žiadny iný dôvod, pre ktorý by jej nepriznal túto náhradu, pretože bol v konaní plne úspešný.

5.2. Preto súd skúmal, či s ohľadom na okolnosti a rozhodnutie vo veci bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania, ale zároveň aj to, ako vo veci rozhodol a že vec sa na prvostupňovom súde právoplatne skončila. Odvolací súd poukázal vo svojom uznesení aj na skutočnosť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 a § 57 C.M.P, najmä s poukazom na ustanovenie § 55 C.M.P, nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní a že z tohto dôvodu treba brať do úvahy aj ustanovenie § 57 CMP. Súd všetky tieto skutočnosti skúmal a mal za to, že právna zástupkyňa navrhovateľa v súlade s ustanovením § 57 CMP uviedla, že si uplatňuje nárok na náhradu trov konania resp. náhradu trov konania a nešlo o trovy konania štátu, ale o trovy konania účastníka, ktorého zastupovala v konaní, teda svoj návrh predniesla pred rozhodnutím vo veci samej v prípade, že bude úspešná. Podmienku tohto zákonného ustanovenia splnila, s ktorým názorom sa stotožnil aj odvolací súd v bode 21. posledná veta zrušujúceho uznesenia. Týmto rozhodnutím súd prvej inštancie zdôvodnil a priznal navrhovateľovi, ktorý bol plne úspešný v konaní vo veci samej trovy konania, tak ako si ich uplatnil prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a s poukazom na ustanovenie § 58 CMP týmto rozhodnutím rozhodol zároveň aj o ich výške, pretože rozsudok 9Pc/I 7/2017-39 zo dňa 27.11.2017 je konečným rozhodnutím o veci samej, a preto je potrebné rozhodnúť v súlade s týmto ustanovením aj o výške priznaných trov.

6. Ďalej konštatoval, že trovy konania navrhovateľa pozostávajú z trov právneho zastúpenia, keď navrhovateľ bol zastúpený advokátkou Advokátska kancelária Mgr. Dana Hanková so sídlom M. R. Štefánika 3, Nové Zámky a tieto trovy právneho zastúpenia súd priznal v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení s ustanovením § 11 odsek 1 písmeno a) za úkony, ktoré boli vykonané v roku 2017, a to 21.6. príprava prevzatia zastúpenia 68 eur, 28.6. podanie návrhu na súd 68 eur a 27.11. účasť na pojednávaní s vyhlásením rozsudku vo veci samej 68 eur a 3 x náhradu režijného paušálu po 8,84 eur, spolu 230,52 eura, ktoré trovy konania je oprávnená povinná zaplatiť na účet právnej zástupkyne navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

7. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie oprávnená exmanželka, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania zmenil žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Poukázala na to, že náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a sankčnú. Ani jednu z uvedených zásad však nemožno uplatňovať v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku. Ani pri opätovnom posúdení veci s ohľadom na závery uznesenia Krajského súdu Nitra zo dňa 31.08.2018, sp. zn. 5CoP/8/2018 sa súd v odôvodnení uznesenia vôbec nezaobrá otázkou, z akého dôvodu považoval priznanie náhrady trov za spravodlivé a s touto otázkou sa náležitým spôsobom nevysporiadal. V odôvodnení uznesenia sa súd prvej inštancie uchýľuje iba ku konštatácii všeobecných pravidiel a princípov uplatňovaných pri priznávaní náhrady trov v konaniach podľa CMP tak, ako ich uviedol vo svojom uznesení Krajský súd v Nitre, avšak žiadnym konkrétnym spôsobom nevymedzuje okolnosti, ktoré považoval za rozhodujúce pri priznaní náhrady trov navrhovateľovi, s ohľadom na princíp spravodlivosti. Odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie je zmatečné, vo viacerých jeho častiach dokonca vzájomne rozporuplné a nie je jasné, k akému právnemu záveru súd dospel, a na základe akých konkrétnych okolností. Uznesenie preto nespĺňa náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP a je v rozpore so závermi uznesenia Krajského súdu Nitra zo dňa 31.08.2018, sp. zn. 5CoP/8/2018.

8. Samotná skutočnosť, že právna zástupkyňa navrhovateľa si uplatnila nárok na náhradu trov konania nie je takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala spravodlivosť priznania náhrady trov konania navrhovateľovi. Takouto skutočnosťou nie je ani úspech navrhovateľa v konaní, na ktorý súd prvej inštancie opakovane odkazuje v odôvodnení svojho uznesenia a to aj napriek tomu, že Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, ho poučil, že pravidlo pomeru úspechu vo veci sa v nesporných konaniach vedených na základe CMP neuplatňuje.

9.1. Podľa názoru oprávnenej v konaní vedenom Okresným súdom Nové Zámky nedošlo ani u jedného z účastníkov k vzniku takých dôvodov, ktoré by bolo potrebné osobitne zohľadniť, a z ktorých by bolo v súlade so zásadou spravodlivosti potrebné vyvodiť povinnosť náhrady trov konania druhému účastníkovi. Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci sa jednalo o príspevok na výživu rozvedenej manželky, ktorý bol priznaný z dôvodu podľa ustanovenia § 72 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine - že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť, oprávnená má za to, že súd nemal navrhovateľovi priznať

náhradu trov konania práve z toho dôvodu, že došlo k právoplatnému zrušeniu povinnosti navrhovateľa prispievať na výživu rozvedenej manželky v plnom rozsahu a finančná situácia oprávnenej je aj v dôsledku tejto skutočnosti nepriaznivá.

9.2. Navrhovateľ sa k odvolaniu nevyjadril.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie napadnutého uznesenia, preto ho podľa § 388 CS zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

11.1. Podľa § 1 CMP, podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

11.2. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11.3. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11.4. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

12. Odvolací súd z obsahu z obsahu súdneho spisu zistil, že navrhovateľ ako bývalý manžel dňa 28. 06. 2017 doručil súdu prvej inštancie návrh na zrušenie príspevku na oprávnenú rozvedenú manželku, ktorou sa domáhal zrušenia povinnosti mu vyplývajúcej zo súdneho zmierného uzavretého medzi ním a oprávnenou, schváleného uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/131/2014-79, zo dňa 07. 12. 2015, platiť príspevok na výživu rozvedenej manželky mesačne sumou 100 eur. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie a rozhodol o zrušení povinnosti navrhovateľa platiť oprávnenú príspevok na výživu rozvedenej manželky mesačne vo výške 100 eur ,naposledy určenej uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/131/2014-79, zo dňa 07. 12. 2015, počnúc od 01. 07. 2017. O trovách konania súd rozhodol tak, že navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu č .k. 5CoP/8/2018-53 zo dňa 31.8.2018 súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením. Odôvodnenie napadnutého uznesenia založil na úspechu navrhovateľa, keďže oprávnená nepodala vo veci samej odvolanie a vo veci samej je rozsudok právoplatný a tým sa navrhovateľovi zrušila vyživovacia povinnosť, a keďže mal právnu zástupkyňu, ktorá si uplatnila náhradu trov konania, súd prvej inštancie nezistil iný dôvod, pre ktorý by jej náhradu nepriznal. Súd prvej inštancie tiež poukázal na bod 21. zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu s tým, že podľa názoru odvolacieho súdu bola splnená podmienka uplatnenia si náhrady trov konania právnu zástupkyňou navrhovateľa návrhom.

14. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Ani jednu z uvedených zásad však nemožno uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, v dôsledku verejného záujmu, ktorý je prítomný v prevažných prípadoch, nemožno uplatňovať sankčnú funkciu trov konania na základe zásady o pomere úspechu toho ktorého účastníka v konaní, a tak a aj prípadnému navrhovateľovi, ak sa konanie začalo na jeho návrh, nemožno klásť na ťarchu, pokiaľ takéto konanie vyvolal, hoci nemal istotu, či súd jeho návrhu vyhovie.

15. Civilný mimosporový poriadok, rovnako ako Civilný sporový poriadok, upravuje výnimky pri všeobecnom pravidle formulovanom ako generálna klauzula, a to že náhradu trov konania možno priznať v prípade, ak to ustanovuje zákon (vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veci notárskych úschov v súlade so zásadou úspechu za kumulatívneho splnenia podmienky, ak to možno spravodlivo požadovať) a vo všetkých konaniach podľa CMP, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivo.

Ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 53 a § 55 CMP, súd rozhodne že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

16. Generálna klauzula formulovaná v § 52 CMP vychádza teda z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Touto formáciou sa okrem iného zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania v prípadoch, ak to tento zákon pripúšťa. V Civilnom sporovom poriadku takúto výnimku predstavuje ustanovenie § 257, v Civilnom mimosporovom poriadku je to ustanovenie § 55. Ustanovenie § 55 CMP predstavuje tzv. materiálny korektív. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zdôrazniť, že aplikácia ustanovenia § 55 CMP musí byť náležite odôvodnená. V porovnaní s ust. § 53 CMP, v ktorom je upravená taktiež výnimka z rozhodovania o trovách konania, nie je pri aplikácii ust. § 55 rozhodujúcim kritériom úspech v konaní. Predpoklad, že je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať niektorému z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci, a to za predpokladu, že si účastník konania alebo iná osoba uplatnila nárok na náhradu trov konania a nejde o konania uvedené v § 53 CMP. Taktiež je potrebné poznamenať, že pri hodnotení kritéria, či je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať náhradu trov konania, nie je jediným kritériom zohľadňovanie osobných a majetkových pomerov účastníkov. Relevantné sú práve okolnosti prejednávanej veci.

17.1. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17.2 Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

17.3. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

17.4. O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Civilný mimosporový poriadok vymedzuje okruh konaní, v ktorých sa prioritne v civilnom procese poskytuje ochrana okruhu práv pod režimom verejného záujmu, t. j. takých práv, ktoré nemajú len individuálny rozmer, ale z hľadiska ich postavenia v spoločnosti rozmer širší. Z uvedeného dôvodu nemôžu byť v týchto prípadoch, t. j. v okruhu vecí, ktoré sa prejednávajú a rozhodujú v režime CMP, vnímané trovy konania ako forma sankcie za vyvolanie a vedenie konania pred súdom. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil, avšak je nutné uviesť, že Civilný mimosporový poriadok pripúšťa z tejto zásady výnimky, ktoré sú upravené v ust. § 53 až 56 CMP.

19. Odvolací súd opätovne poznamenáva, že konanie o určenie, resp. zrušenie príspevku na rozvedenú manželku je konaním mimosporovým, resp. nesporovým. Mimosporové konania sú charakterizované tým, že ide o konania, ktoré sú svojou povahou osobité, v zásade je možné tvrdiť, že ide o konania, v ktorých medzi účastníkmi nie je spor o právo ako také, avšak vznikajú medzi účastníkmi rozpory ohľadne predmetu konania. Na základe tejto skutočnosti odvolací súd uvádza, že rozhodovanie o trovách konania je rozdielne ako pri sporových konaniach upravených Civilným sporovým poriadkom.

20. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania účastníkov aj v novom (napadnutom) rozhodnutí s poukazom na § 55 a § 57 CMP. Odvolací súd prednostne poukazuje na obsah § 57 CMP, v zmysle ktorého podmienkou pre rozhodovanie súdu o povinnosti nahradiť trovy v konaniach podľa CMP je návrh.

21. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania je predpokladom jeho priznania. Zákon pre uplatnenie nároku na náhradu trov konania neurčuje žiadnu lehotu. Podmienkou priznania nároku na náhradu trov konania nie je ich vyčíslenie, ale len ich uplatnenie. Nárok na náhradu trov konania možno uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania. Zastávame názor, že nárok na náhradu trov konania možno uplatniť až do vyhlásenia uznesenia, ktorým súd rozhodol o trovách konania s poukazom na § 58 CMP v spojení s § 237 ods. CSP (Smyčková, R., Števíček, M, Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2017, 209 s.).

22. Odvolací súd uvádza, že účastnícke uplatnenie návrhu na súd, aby rozhodoval o povinnosti nahradiť trovy konania (§ 57 CMP) je predpokladom na to, aby súd posudzujúc skutočnosti majúce dopadnúť na ust. § 52-56 CMP rozhodol o náhrade trov konania tým ktorým spôsobom. Prvou do úvahy prichádzajúcou modalitou je rozhodovanie podľa § 52 CMP, ktorá predpokladá, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Uvedené rozhodovanie prichádza do úvahy pokiaľ zákon a skutočnosti naň dopadajúce neodôvodňujú iné rozhodnutie. Rozhodnutie o tom, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania v zmysle ust. § 52 CMP v sebe predpokladá, že súd sa ex offio vysporiadal s existenciou skutočností, ktoré na ust. § 55 dopadajú s negatívnym záverom. Ak sú teda splnené podmienky podľa § 55 CMP, je potrebné rozhodovať podľa uvedeného ustanovenia a nepoužiť všeobecné pravidlo podľa § 52 CMP.

23. V porovnaní s ustanovením § 53 CMP (pozn. platí pre § 55 CMP) rozhodujúcim kritériom pre priznanie nároku náhradu trov konania nie je úspech v konaní. Rovnako možnosť priznania nároku na náhradu trov konania je tu rozšírená nielen na účastníkov konania, ale aj na iné subjekty. Predpoklad, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci, za predpokladu, že si účastník konania alebo iná osoba uplatnila nárok na náhradu trov konania a nejde o konania vymenované v § 53 CMP, t. j. o konanie vo veciach určenie rodičovstva a o konanie vo veciach notárskych úschov. (Smyčková, R., Števček, M, Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2017, 207 s.).

24. Z uvedeného vyplýva, že úspech v konaní ako legálny dôvod pre priznanie náhrady trov konania predpokladá len vecný rozsah konaní podľa CMP ustanovených v § 53. Naopak, v situácii iných konaní podľa CMP možno pre odlišný postup ako postup podľa § 52 CMP (všeobecné pravidlo) použiť ust. § 55 CMP a priznať náhradu trov konania vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. V každom prípade, pokiaľ súd rozhoduje o náhrade trov konania účastníkov v konaniach podľa CMP (po splnení podmienky podľa § 57 CMP) musí posudzovať otázku aplikovateľnosti ust. § 55 CMP.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ v konaní navrhol uloženie povinnosti nahradiť trovy konania, súd správne postupom podľa § 55 vyhodnocoval dôvody okolnosti pre spravodlivé priznanie trov účastníkov. Odvolací súd sa ale nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v tomto konaní pre úspech navrhovateľa a právoplatnosť vo veci samej boli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 55 CMP. V tomto konaní sa navrhovateľ ako rozvedený manžel domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči oprávnenej z výživného (exmanželke), avšak dôvody, ktoré ho viedli k podaniu návrhu, samotné okolnosti konania, ako aj výsledok (jeho úspech) nezakladajú okolnosti, na základe ktorých bolo na mieste priznať mu náhradu trov konania podľa § 55 CMP. Napriek tomu, že aj v konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom možno hovoriť o „kvázi“ úspechu v konaní, nemožno samotný dôvod úspechu považovať za dôvod, pre ktorý by bolo na mieste náhradu trov konania priznať (s výnimkou vo veciach určenia rodičovstva a vo veciach notárskych úschov v zmysle § 53 CMP). Vzhľadom na uvedené bolo potrebné konštatovať, že v tomto prípade po vyhodnocovaní okolností podľa § 55 CMP nemožno konštatovať, že tieto odôvodňujú priznanie náhrady trov navrhovateľovi, preto bolo potrebné aplikovať všeobecné pravidlo pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 52 CMP).

26. Poukazujúc na uvedené skutočnosti odvolací súd o podanom odvolaní rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

27. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, vzhľadom na nezistenie okolností prípadu, pre ktoré by bolo priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov spravodlivé.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).